

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 8 maja 2012 r.

DOLiS/DEC-393/12/28596,28597,28599,28601

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 5, art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 24 ust. 1 oraz art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana A. K., na przetwarzanie jego danych osobowych przez M. S.A., I. Sp. z o.o. oraz E. Sp. z o.o.,

- 1) nakazuję I. Sp. z o.o. spełnienie wobec A. K. , obowiązku informacyjnego określonego w art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych,**
- 2) w pozostałym zakresie odmawiam uwzględnienia wniosku.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Pana A. K., zwanego dalej Skarżącym, w którym powołując się na art. 35 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą, wniósł o nakazanie M. S.A. „poinformowania mnie o moich danych osobowych będących w ich zbiorach”. Skarżący wskazał, że pismem z dnia [...] lutego 2010 r. zwrócił się do Zarządu M. S.A. o dopełnienie obowiązku informacyjnego z art. 25 ustawy, ale do dnia skierowania skargi do Generalnego Inspektora nie otrzymał żądanych informacji. W kolejnym piśmie Skarżący podniósł, że: „dowodem na dysponowanie przez M. S.A. moimi danymi osobowymi jest pismo E. Sp. z o.o. z dnia [...] listopada 2009 roku, z którego treści jednoznacznie wynika, że M. S.A. nie tylko ma moje dane osobowe, ale je również udostępnia” i w załączeniu przesłał kopię „Wezwania do zapłaty”, na wstępie którego „E. Sp. z o.o. działając na mocy pełnomocnictwa udzielonego przez M. S.A., w imieniu Mocodawcy wzywa do zapłaty zaległych należności z wykonanych usług telekomunikacyjnych”.

Po poinformowaniu stron postępowania przez Generalnego Inspektora o zebraniu materiału dowodowego wystarczającego do wydania w sprawie decyzji administracyjnej oraz o uprawnieniach stron wynikających z art. 10 § 1 i art. 73 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania

administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) do Biura GIODO wpłynęło pismo Skarżącego, w którym rozszerzył przedmiot tego postępowania o kwestię przetwarzania jego danych osobowych przez I. Sp. z o.o. oraz niedopełnienia wobec niego przez ten podmiot obowiązku informacyjnego z art. 25 ww. ustawy.

Na podstawie materiału dowodowego zebranego w toku postępowania administracyjnego przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor ustalił następujący stan faktyczny:

1. W dniu [...] stycznia 2005 r. Skarżący zawarł z Panem Ł. Z., prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „A.” Ł. Z., umowę abonencką (kopia w aktach sprawy).
2. Na podstawie § 4 pkt 1 umowy sprzedaży przedsiębiorstwa, zawartej z „A.” Ł. Z. w dniu [...] grudnia 2005 r., A. Sp. z o.o. (obecnie I. Sp. z o.o.) weszła w prawa i obowiązki tego podmiotu (kopia umowy w aktach sprawy).
3. I. Sp. z o.o. przetwarza dane osobowe Skarżącego w związku z ww. umową abonencką z dnia [...] stycznia 2005 r., jak wskazano, „w celu szeroko rozumianej obsługi klienta. Na dzień składania wyjaśnień, przez obsługę klienta należy w szczególności rozumieć archiwizację dokumentów dotyczących klienta, rozpatrywaniu pism oraz wniosków zgłaszanych przez Skarżącego, prowadzenie działań związanych z procesem windykacji należności” w zbiorze o nazwie „Klient” w zakresie: imię i nazwisko, adres, nr telefonu komórkowego, adres e-mail, nr konta klienta, numery niezapłaconych faktur wraz z datą wystawienia i terminem płatności oraz saldem należności, data zgłoszenia rozwiązania i zakończenia świadczenia usług. Ponadto, jak wyjaśniono, I. Sp. z o.o. przetwarza dane osobowe Skarżącego „w celu prowadzenia korespondencji związanej z prowadzonym przez GIODO postępowaniem administracyjnym”.
4. I. Sp. z o.o., na pytanie Generalnego Inspektora, czy wypełniła wobec Skarżącego obowiązek informacyjny z art. 24 lub art. 25 ustawy, wskazała: „Dowodem potwierdzającym wykonanie wobec Skarżącego obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 24 ustawy o ochronie danych osobowych jest umowa abonencka z dnia [...] stycznia 2005 r.”. I. Sp. z o.o., wezwana do wykazania, w jaki sposób poprzez ww. umowę abonencką wypełniła wobec Skarżącego obowiązek informacyjny z art. 24 lub art. 25 ustawy, podała: „Na dowód, iż wobec Skarżącego został wykonany obowiązek informacyjny, o którym mowa w art. 25 ustawy (...) przedkładałam treść pisma Skarżącego z dnia [...] lipca 2007 r. dotyczącego wypowiedzeniu umowy abonenckiej skierowanego do A. Sp. z o.o. Przedmiotowe pismo potwierdza fakt wypełnienia przez »A.« Ł. Z. zobowiązania wynikającego z § 14 pkt 3 umowy sprzedaży przedsiębiorstwa, dotyczącego w szczególności zmiany operatora, ponieważ Skarżący kopię pisma przesłał do »A.« Ł. Z. Fakty wysłania kopii pisma do »A.« Ł. Z., zdaniem I. pozwala na stwierdzenie iż zgodnie z art. 25 ust. 2 pkt 6) ustawy ODO, Skarżący posiadał informacje, o których mowa z art. 25 ust. 1 ustawy ODO”. A. Sp. z o.o. w odpowiedzi na ww. pismo Skarżącego wskazała w piśmie z dnia [...] lipca 2007 r., że jego „rezygnacja z dnia [...].07.2007 została przyjęta z regulaminowym okresem wypowiedzenia czyli ze skutkiem na [...].08.2007”, oraz podała wysokość zadłużenia na koncie Skarżącego na dzień [...] lipca 2007 r.
5. M. S.A. zawarła z E. Sp. z o.o. w dniu [...] maja 2007 r. umowę zlecenia dotyczącą wykonywania przez ten podmiot na zlecenie M. S.A. czynności zmierzających do uzyskania od dłużników M. S.A. lub jej spółek zależnych należności z tytułu niezapłaconych faktur za świadczone przez tę spółkę usługi (kopia w aktach sprawy). Umowa została rozwiązana z dniem [...] listopada 2009 r. na podstawie Porozumienia w tej kwestii zawartego przez jej strony w dniu [...] listopada 2009 r. W dniu [...] grudnia 2009 r. ww. strony zawarły nową umowę o obsługę

wierzytelności (kopia umowy w aktach sprawy). W myśl § 1 ww. umów M. S.A. oświadczyła, że na mocy umów serwisowych zawartych ze spółkami zależnymi, wymienionymi w załączniku nr 1 do umowy (tj. I. Sp. z o.o., dawniej A. Sp. z o.o.), M. S.A. jest upoważniona do reprezentowania spółek zależnych w zakresie ściągania wierzytelności, przysługujących danej spółce zależnej od jej dłużników. W § 2 umowy podano, że przedmiotem umowy jest dokonywanie czynności zmierzających do uzyskania od dłużników M. S.A. lub jej spółek zależnych należności z tytułu niezapłaconych faktur za świadczone usługi (kopia w aktach sprawy).

6. A. Sp. z o.o. zawarła z M. S.A. w dniu [...] lutego 2009 r. „Umowę o powierzenie przetwarzania danych osobowych” (kopia w aktach sprawy) w związku z wykonywaniem przez M. S.A. usług z zakresu m.in. windykacji należności (§ 1 pkt 1). W § 1 pkt 2 umowy strony ustaliły, że przetwarzanie powierzonych danych osobowych realizowane będzie w związku z wykonywaniem przez M. S.A. na rzecz ww. spółki usług objętych umową serwisową i w zakresie niezbędnym do prawidłowego wywiązywania się przez M. S.A. z wszelkich obowiązków wynikających z tej umowy. Stosownie do § 3 pkt 1 umowy M. S.A. może zlecić wykonywanie określonych działań z zakresu przedmiotu tej umowy osobom trzecim na stałe współpracującym z M. S.A. w oparciu o stosowne pełnomocnictwo, przy czym M. S.A. ponosi odpowiedzialność za działania i zaniechania tych osób jak za swoje własne działania lub zaniechania.
7. A. Sp. z o.o. zawarła z M. S.A. w dniu [...] lutego 2009 r. umowę serwisową „dotyczącą szeroko rozumianego wsparcia, w tym wsparcia w procesie windykacji należności z tytułu niezapłaconych faktur za świadczone usługi” (kopia w aktach sprawy). Na mocy jej § 10 M. S.A. zobowiązała się podejmować działania zmierzające do windykacji należności ww. spółki z tytułu świadczonych przez ten podmiot usług. Na podstawie pkt 1 § 20 umowy, zatytułowanego „Przetwarzanie danych osobowych”, A. Sp. z o.o. powierzyła M. S.A. przetwarzanie danych osobowych byłych, obecnych i przyszłych klientów oraz pracowników i podwykonawców, a w pkt 2 M. S.A. zobowiązała się do podjęcia przed rozpoczęciem przetwarzania ww. danych wszelkich kroków niezbędnych do zabezpieczenia danych zgodnie z art. 36-39 ustawy i przepisami rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. Nr 100, poz. 1024). W pkt 3 strony oświadczyły, że w zakresie nieuregulowanym w punktach poprzedzających zastosowanie znajduje umowa o powierzeniu przetwarzania danych osobowych zawarta pomiędzy stronami w dniu [...] lutego 2009 r.
8. Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla K. [...] Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z dnia [...] marca 2009 r. (sygn. sprawy [...]) w Krajowym Rejestrze Sądowym – Rejestrze Przedsiębiorców nr KRS [...] w dniu [...] marca 2009 r. wykreślono A. Sp. z o.o., a wpisano I. Sp. z o.o.
9. Na podstawie ww. umów z dnia [...] lutego 2009 r. I. Sp. z o.o. w celu dokonywania przez M. S.A. czynności zmierzających do uzyskania od dłużników I. Sp. z o.o. należności z tytułu niezapłaconych faktur za świadczone przez I. Sp. z o.o. usługi powierzyła M. S.A. w dniu [...] października 2009 r. dane osobowe Skarżącego w zakresie: imię i nazwisko, adres, nr telefonu komórkowego, nr konta klienta, numery niezapłaconych faktur wraz z datą wystawienia i terminem płatności oraz saldem należności, data zgłoszenia rozwiązania i zakończenia

świadczenia usług. Jak wskazano w wyjaśnieniach I. Sp. z o.o.: „Ponadto I. Sp. z o.o. upoważniła M. S.A. do dalszego powierzania przetwarzania danych, udzielone pełnomocnictwo w załączeniu”.

10. M. S.A. na podstawie § 3 pkt 1 ww. umowy o powierzenie przetwarzania danych osobowych z dnia [...] lutego 2009 r. i pełnomocnictwa z dnia [...] października 2009 r. powierzyła E. Sp. z o.o. w dniu [...] października 2009 r. dane osobowe dłużników I. Sp. z o.o., w tym dane osobowe Skarżącego, w trybie art. 31 ustawy o ochronie danych osobowych w celu dokonywania przez E. Sp. z o.o. czynności zmierzających do uzyskania od dłużników I. Sp. z o.o. należności z tytułu niezapłaconych faktur za świadczone przez I. Sp. z o.o. usługi. M. S.A. wyjaśniła, że „przekazując dane E., poinformowała E., iż działa na zlecenie I. Sp. z o.o., a tym samym I. Sp. z o.o. jest administratorem przekazanych (powierzonych) danych”.
11. E. Sp. z o.o. przetwarzała dane osobowe Skarżącego od dnia [...] października 2009 r. do dnia [...] stycznia 2010 r. w zakresie: imię i nazwisko, adres, nr telefonu komórkowego, nr konta klienta, numery niezapłaconych faktur wraz z datą wystawienia i terminem płatności oraz saldem należności, data zgłoszenia rozwiązania i zakończenia świadczenia usług. W związku z zakończeniem obsługi dane osobowe Skarżącego zostały usunięte ze zbioru danych tej spółki w dniu [...] marca 2010 r.
12. M. S.A. przetwarzała dane osobowe Skarżącego w celach dochodzenia roszczeń zgodnie z postanowieniami zawartymi w ww. umowach. Ponadto M. S.A. przekazała dane osobowe Skarżącego w celu dochodzenia roszczeń na podstawie zawartej w dniu [...] grudnia 2009 r. w trybie art. 31 ustawy umowy z EC. Sp. z o.o., która w związku z tym przetwarzała te dane od dnia [...] stycznia do dnia [...] maja 2010 r. (kopia umowy w aktach sprawy).
13. Skarżący pismem z dnia [...] lutego 2010 r. zwrócił się do M. S.A. o spełnienie obowiązku informacyjnego określonego w art. 25 ustawy o ochronie danych osobowych poprzez podanie jej pełnej nazwy i adresu siedziby, celu i zakresu zbieranych danych, a w szczególności odbiorców lub kategorii odbiorców tych danych, źródła danych (w aktach sprawy kopia pisma i kopia potwierdzenia nadania go do M. S.A.). W udzielonych w sprawie wyjaśnieniach M. S.A. podała, że nie otrzymała pisma Skarżącego z dnia [...] lutego 2010 r.
14. Obecnie M. S.A. przetwarza dane osobowe Skarżącego w celu realizacji umowy zawartej z I. Sp. z o.o. w przedmiocie dochodzenia roszczeń (jako podmiot wskazany w art. 31 ustawy o ochronie danych osobowych) i w związku z niniejszym postępowaniem prowadzonym przez Generalnego Inspektora, w tym w celach archiwizacyjnych (jako administrator danych).
15. W udzielonych w sprawie wyjaśnieniach M. S.A. podała, że nie dopełniła wobec Skarżącego obowiązku informacyjnego z art. 24 lub 25 ustawy o ochronie danych osobowych, gdyż z tytułu zawartej z I. Sp. z o.o. umowy M. S.A. nie jest administratorem danych, ale podmiotem z art. 31 ww. ustawy, więc nie ciążył na niej ww. obowiązek. Natomiast w odniesieniu do przetwarzania przez M. S.A. danych osobowych Skarżącego w związku z prowadzonym przez GODO niniejszym postępowaniem w ocenie M. S.A. Skarżący w chwili składania skargi posiadał informacje, o których mowa w art. 24 ust. 1 lub w art. 25 ust. 1 ustawy. W opinii M. S.A. „Skarżący wnosząc skargę do GODO miał świadomość, w jakim celu i przez jakie osoby jego dane będą przetwarzane” oraz: „iż GODO będzie prowadził postępowanie administracyjne, a tym samym jego dane zostaną przekazane do M. S.A. w celu związanym z udzieleniem wyjaśnień w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego”. Zdaniem M. S.A.: „dane Skarżącego zostały przekazane przez GODO, a nie zbierane przez M. S.A. od innej osoby, co

również zdaniem Spółki nie rodzi po stronie M. S.A. obowiązku wynikającego z art. 25 ustawy” o ochronie danych osobowych.

16. M. S.A. w złożonych wyjaśnieniach podała, że „nie przetwarza danych Skarżącego w zbiorze danych. Dane osobowe Skarżącego przetwarzane są w formie zestawu danych”. Wezwana do wyjaśnienia, w formie jakiego zestawu danych przetwarza dane osobowe Skarżącego, M. S.A. wskazała: „Pisma dotyczące prowadzonych przez GIODO postępowań administracyjnych Spółka przechowuje w segregatorze ułożone wg. daty wpływu lub wysłania pisma. (...) Zakres przetwarzanych danych określa treść informacji zawartej w pismach zgromadzonych w aktach dotyczących przedmiotowego postępowania administracyjnego prowadzonego przez” GIODO.
17. Pismem z dnia [...] stycznia 2011 r. M. S.A. poinformowała Skarżącego, że przetwarza jego dane osobowe na podstawie art. 31 ustawy w związku z powierzeniem przez I. Sp. z o.o. czynności zmierzających do uzyskania od dłużników należności z tytułu niezapłaconych faktur za świadczone usługi i że na tej podstawie M. S.A. w dniu [...] października 2009 r. przekazała jego dane osobowe E. Sp. z o.o.

Mając na uwadze powyższe, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych stwierdził, co następuje:

W myśl art. 2 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych określa ona zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych. Przetwarzaniem danych osobowych są jakiegokolwiek operacje na nich wykonywane, w tym ich udostępnianie (art. 7 pkt 2 ustawy), dopuszczalne przy zaistnieniu co najmniej jednej z przesłanek wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy, które co do zasady są równoprawne, m.in. gdy osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), ponadto gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5). Za ww. prawnie usprawiedliwiony cel uważa się w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy). Zgoda osoby, której dane dotyczą, nie tylko nie jest jedyną i wyłączną okolicznością czyniącą proces przetwarzania tych danych legalnym, ale również ustawa o ochronie danych osobowych nie daje żadnych podstaw ku temu, by traktować ją w sposób uprzywilejowany, jako przesłankę główną, podstawową (J.Barta, P.Fajgielski, R.Markiewicz, „Ochrona danych osobowych. Komentarz”, Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., Kraków 2007, s. 433).

W świetle powołanych przepisów windykację wierzytelności należy uznać za realizację przez administratora danych prawnie usprawiedliwionego celu, który obejmuje prawo do uzyskania od dłużnika należnego świadczenia. Także Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 6 czerwca 2005 r. (sygn. akt I OSP 2/2005), odnosząc się do art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, stwierdził, że: „Za taki prawnie usprawiedliwiony cel już sama ustawa uznaje dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej (art. 23 ust. 4 pkt 2)”. W ocenie NSA uzasadnione jest twierdzenie, że przekazywanie danych w celu dochodzenia roszczeń wynika z art. 23 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy. Ponadto w wyroku z dnia 18 marca 2008 r. (sygn. akt I OSK 454/07) NSA orzekł: „W pojęciu dochodzenia roszczeń mieści się również windykacja należności”.

Z materiału dowodowego sprawy wynika, że I. Sp. z o.o. pozyskała dane osobowe Skarżącego w drodze umowy sprzedaży przedsiębiorstwa, którą zawarła w dniu [...] grudnia 2005 r. (działając wówczas pod firmą: A. Sp. z o.o.) z „A.” Ł. Z., z którym Skarżący w dniu [...] stycznia

2005 r. zawarł umowę abonencką. Na podstawie § 4 pkt 1 ww. umowy sprzedaży przedsiębiorstwa A. Sp. z o.o. weszła w prawa i obowiązki „A.” Ł. Z.. Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla K. [...] Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z dnia [...] marca 2009 r. (sygn. sprawy [...]) w Krajowym Rejestrze Sądowym – Rejestrze Przedsiębiorców nr KRS [...] w dniu [...] marca 2009 r. wykreślono A. Sp. z o.o., a wpisano I. Sp. z o.o.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 55² ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.) czynność prawna mająca za przedmiot przedsiębiorstwo obejmuje wszystko, co wchodzi w skład przedsiębiorstwa, chyba że co innego wynika z treści czynności prawnej albo z przepisów szczególnych. W związku z powyższym powołać należy wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego (do 2003.12.31) w Gdańsku z dnia 6 października 1995 r. (sygn. akt SA/Gd 1959/94), w którym sąd orzekł: „Przedsiębiorstwo (art. 55¹ k.c.) jako przedmiot zbycia musi stanowić całość pod względem organizacyjnym i funkcjonalnym”.

Z powyższego wynika, że I. Sp. z o.o. jest następcą prawnym po „A.” Ł. Z. i stała się administratorem danych osobowych Skarżącego w myśl art. 7 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych, tj. podmiotem decydującym o celach i środkach ich przetwarzania. I. Sp. z o.o. przetwarza dane osobowe Skarżącego w związku z ww. umową abonencką w zbiorze o nazwie „K.” w zakresie: imię i nazwisko, adres, nr telefonu komórkowego, adres e-mail, nr konta klienta, numery niezapłaconych faktur wraz z datą wystawienia i terminem płatności oraz saldem należności, data zgłoszenia rozwiązania i zakończenia świadczenia usług, jak podano w złożonych w sprawie wyjaśnieniach, „w celu szeroko rozumianej obsługi klienta. Na dzień składania wyjaśnień, przez obsługę klienta należy w szczególności rozumieć archiwizację dokumentów dotyczących klienta, rozpatrywanie pism oraz wniosków zgłaszanych przez Skarżącego, prowadzenie działań związanych z procesem windykacji należności” oraz „w celu prowadzenia korespondencji związanej z prowadzonym przez GIODO postępowaniem administracyjnym”.

Z uwagi na następstwo prawne I. Sp. z o.o. po „A.” Ł. Z., z którym Skarżący zawarł umowę abonencką, a więc przedsiębiorca ten pozyskał dane osobowe bezpośrednio od Skarżącego, badaniu podlega kwestia wypełnienia wobec Skarżącego obowiązku informacyjnego z art. 24 ustawy o ochronie danych osobowych. Wprawdzie Skarżący kwestionował wypełnienie przez M. S.A. i I. Sp. z o.o. obowiązku informacyjnego z art. 25 ustawy, ale wynikało to z braku wiedzy na temat źródeł i podstaw prawnych przetwarzania jego danych osobowych przez te podmioty. Podkreślenia wymaga, że art. 25 ustawy dotyczy zbierania danych osobowych nie od osoby, której dane dotyczą (np. nabywanie zbioru danych osobowych), ale w niniejszej sprawie taka sytuacja nie występuje, gdyż nie doszło do nabycia przez I. od ww. przedsiębiorcy zbioru danych osobowych, zawierającego dane osobowe Skarżącego, lecz ze zbyciem ww. przedsiębiorstwa na rzecz tej spółki.

W myśl art. 24 ust. 1 ustawy w przypadku zbierania danych osobowych od osoby, której one dotyczą, administrator danych jest obowiązany poinformować tę osobę o: 1) adresie swojej siedziby i pełnej nazwie, a w przypadku gdy administratorem danych jest osoba fizyczna - o miejscu swojego zamieszkania oraz imieniu i nazwisku, 2) celu zbierania danych, a w szczególności o znanych mu w czasie udzielania informacji lub przewidywanych odbiorcach lub kategoriach odbiorców danych, 3) prawie dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania, 4) dobrowolności albo obowiązku podania danych, a jeżeli taki obowiązek istnieje, o jego podstawie prawnej. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli: 1) przepis innej ustawy zezwala na przetwarzanie danych bez ujawniania faktycznego celu ich zbierania, 2) osoba, której dane dotyczą, posiada informacje, o których mowa w ust. 1 (ust. 2). Dodać należy, że udzielenie osobie, której dane dotyczą, informacji wskazanych w

powołanym przepisie jest obowiązkiem administratora, winno następować z jego inicjatywy; nie jest to potrzebna prośba, pytanie czy wniosek ze strony zainteresowanego.

W niniejszej sprawie ww. obowiązek informacyjny nie został spełniony wobec Skarżącego przez I. Sp. z o.o. Podnieść należy, że spółka ta na pytanie Generalnego Inspektora, czy wypełniła wobec Skarżącego obowiązek informacyjny z art. 24 lub art. 25 ustawy, wskazała, że: „Dowodem potwierdzającym wykonanie wobec Skarżącego obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 24 ustawy o ochronie danych osobowych jest umowa abonencka z dnia [...] stycznia 2005 r.”. Po wezwaniu do wykazania, w jaki sposób poprzez ww. umowę abonencką wypełniła wobec Skarżącego obowiązek informacyjny z art. 24 lub art. 25 ustawy, I. Sp. z o.o. podała: „Na dowód, iż wobec Skarżącego został wykonany obowiązek informacyjny, o którym mowa w art. 25 ustawy (...) przedkładam treść pisma Skarżącego z dnia [...] lipca 2007 r. dotyczącego wypowiedzeniu umowy abonenckiej skierowanego do A. Sp. z o.o. Przedmiotowe pismo potwierdza fakt wypełnienia przez »A.« Ł. Z. zobowiązania wynikającego z § 14 pkt 3 umowy sprzedaży przedsiębiorstwa, dotyczącego w szczególności zmiany operatora, ponieważ Skarżący kopię pisma przesłał do »A.« Ł. Z. Fakty wysłania kopii pisma do »A.« Ł. Z., zdaniem I. pozwala na stwierdzenie iż zgodnie z art. 25 ust. 2 pkt 6) ustawy ODO, Skarżący posiadał informacje, o których mowa z art. 25 ust. 1 ustawy ODO”.

W świetle powołanego wyżej przepisu nie można zgodzić się ze stanowiskiem I. Sp. z o.o. o zwolnieniu jej z obowiązku informacyjnego wobec Skarżącego. Okoliczność wysłania przez Skarżącego pisma do „A.” Ł. Z. mogłaby, co najwyżej lub ewentualnie, świadczyć o posiadaniu przez Skarżącego wymienionych w art. 24 ust. 1 ustawy informacji dotyczących tego przedsiębiorcy. Nawet wówczas jednak nie byłoby to równoznaczne z dysponowaniem przez niego informacjami w ww. zakresie odnośnie do I. Sp. z o.o.

W myśl art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień. Na podstawie tego przepisu celowe jest zatem nakazanie I. Sp. z o.o. usunięcia uchybień w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżącego poprzez wypełnienie wobec niego obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy.

Odnosząc się z kolei do przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez M. S.A., należy stanowczo podkreślić, że I. Sp. z o.o. i M. S.A. to dwa odrębne, niezależne od siebie podmioty, przetwarzające dane osobowe Skarżącego na odmiennych podstawach prawnych. Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie, M. S.A. pozyskała dane osobowe Skarżącego od A. Sp. z o.o. (obecnie I. Sp. z o.o.) w związku z zawartymi w dniu [...] lutego 2009 r.: umową serwisową „dotyczącą szeroko rozumianego wsparcia, w tym wsparcia w procesie windykacji należności z tytułu niezapłaconych faktur za świadczone usługi” i „Umową o powierzenie przetwarzania danych osobowych”. Na podstawie pkt 1 § 20 umowy serwisowej, zatytułowanego „Przetwarzanie danych osobowych”, A. Sp. z o.o. powierzyła M. S.A. przetwarzanie danych osobowych byłych, obecnych i przyszłych klientów oraz pracowników i podwykonawców, a w pkt 2 M. S.A. zobowiązała się do podjęcia przed rozpoczęciem przetwarzania ww. danych wszelkich kroków niezbędnych do zabezpieczenia danych zgodnie z art. 36-39 ustawy oraz przepisami rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do

przetwarzania danych osobowych (Dz. U. Nr 100, poz. 1024). W pkt 3 ww. umowy serwisowej strony oświadczyły, że w zakresie nieuregulowanym w jej punktach poprzedzających zastosowanie znajduje umowa o powierzeniu przetwarzania danych osobowych zawarta pomiędzy stronami w dniu [...] lutego 2009 r. Z kolei w § 1 pkt 2 „Umowy o powierzenie przetwarzania danych osobowych” strony ustaliły, że przetwarzanie powierzonych danych osobowych realizowane będzie w związku z wykonywaniem przez M. S.A. na rzecz ww. spółki usług objętych umową serwisową i w zakresie niezbędnym do prawidłowego wywiązywania się przez M. S.A. z wszelkich obowiązków z niej wynikających. Na podstawie ww. umów I. Sp. z o.o. w celu dokonywania przez M. S.A. czynności zmierzających do uzyskania od dłużników I. Sp. z o.o. należności z tytułu niezapłaconych faktur za świadczone przez I. Sp. z o.o. usługi powierzyła M. S.A. w dniu [...] października 2009 r. dane osobowe Skarżącego w zakresie: imię i nazwisko, adres, nr telefonu komórkowego, nr konta klienta, numery niezapłaconych faktur wraz z data wystawienia i terminem płatności oraz saldem należności, data zgłoszenia rozwiązania i zakończenia świadczenia usług. Jak wskazano w wyjaśnieniach I. Sp. z o.o.: „Ponadto I. Sp. z o.o. upoważniła M. S.A. do dalszego powierzenia przetwarzania danych, udzielone pełnomocnictwo w załączeniu”.

Według przepisów ustawy o ochronie danych osobowych administrator danych może je przetwarzać samodzielnie, ale jest też uprawniony na podstawie art. 31 ust. 1 ustawy do powierzenia ich przetwarzania innemu podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie. Podmiot ten może przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie (ust. 2), przy czym, zgodnie z ust. 3 ww. przepisu, jest obowiązany przed rozpoczęciem przetwarzania danych podjąć środki zabezpieczające zbiór danych, o których mowa w art. 36-39 ustawy, oraz spełnić wymagania określone w przepisach, o których mowa w art. 39a ustawy, tj. wskazanego powyżej rozporządzenia. W zakresie przestrzegania tych przepisów podmiot ponosi odpowiedzialność jak administrator danych. W myśl art. 31 ust. 4 ustawy w ww. przypadkach odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów ustawy spoczywa na administratorze danych, co nie wyłącza odpowiedzialności podmiotu, który zawarł umowę, za przetwarzanie danych niezgodnie z tą umową.

W świetle powołanego przepisu stwierdzić należy, że „Umowa o powierzenie przetwarzania danych osobowych” przez A. Sp. z o.o. (obecnie I. Sp. z o.o.) na rzecz M. S.A. wypełniała przesłanki z art. 31 ust. 1 ustawy, gdyż została zawarta w formie pisemnej oraz określała zakres i cel powierzonych do przetwarzania danych.

Podkreślenia wymaga, że udostępnienie danych osobowych Skarżącego pomiędzy tymi podmiotami na podstawie ww. umowy powierzenia przetwarzania danych nie spowodowało zmiany administratora danych, którym nadal pozostaje I. Sp. z o.o., natomiast M. S.A. przetwarza te dane wyłącznie w celu i zakresie przewidzianym we wskazanej umowie jako podmiot, o którym mowa w art. 31 ustawy. Zaznaczyć należy, że to powierzenie nie nakładało na I. Sp. z o.o. obowiązku uzyskiwania zgody Skarżącego na udostępnienie jej danych osobowych M. S.A., gdyż uprawnienie administratora danych do podejmowania tych czynności wynikało z art. 31 ustawy.

Zrównanie odpowiedzialności podmiotu, któremu powierzono dane osobowe do przetwarzania, z odpowiedzialnością administratora danych dotyczy tylko kwestii uregulowanych w przepisach wymienionych w art. 31 ust. 3 ustawy. Konsekwencją powyższego jest zwolnienie podmiotu, który przetwarza dane osobowe na zlecenie, od wszelkich obowiązków, jakie ustawa nakłada tylko na administratora danych, w szczególności obowiązków informacyjnych, w tym określonego w art. 25 ust. 1 ustawy.

Wobec powyższego na M. S.A., będącą w niniejszej sprawie podmiotem, o którym mowa w art. 31 ust. 1 ustawy, nie ciążył wobec Skarżącego obowiązek informacyjny wynikający z art. 25 ust.

1 ustawy. Z tego powodu należy odmówić uwzględnienia wniosku Skarżącego w zakresie zarzutu nieudzielenia mu przez ww. spółkę informacji, o których mowa w tym przepisie.

W § 3 pkt 1 ww. „Umowy o powierzenie przetwarzania danych osobowych” wskazano, że M. S.A. może zlecić wykonywanie określonych działań z zakresu przedmiotu tej umowy osobom trzecim na stałe współpracującym z M. S.A. w oparciu o stosowne pełnomocnictwo, przy czym M. S.A. ponosi odpowiedzialność za działania i zaniechania tych osób jak za swoje własne działania lub zaniechania. Jak wynika z materiału dowodowego sprawy, w dniu [...] grudnia 2009 r. M. S.A. zawarła z E. Sp. z o.o. nową (poprzednią w dniu [...] maja 2007 r.) umowę o obsługę wierzytelności, w której § 1 M. S.A. oświadczyła, że na mocy umów serwisowych zawartych ze spółkami zależnymi, wymienionymi w załączniku nr 1 do umowy (tj. I. sp. z o.o., dawniej A. Sp. z o.o.), M. S.A. jest upoważniona do reprezentowania spółek zależnych w zakresie ściągania wierzytelności, przysługujących danej spółce zależnej od jej dłużników. Według § 2 umowy jej przedmiotem jest dokonywanie czynności zmierzających do uzyskania od dłużników M. S.A. lub jej spółek zależnych należności z tytułu niezapłaconych faktur za świadczone usługi.

Na podstawie ww. § 3 pkt 1 umowy i pełnomocnictwa z dnia [...] października 2009 r. M. S.A. powierzyła E. Sp. z o.o. w dniu [...] października 2009 r. dane osobowe dłużników I. Sp. z o.o., w tym dane osobowe Skarżącego, w trybie art. 31 ustawy w celu dokonywania przez E. Sp. z o.o. czynności zmierzających do uzyskania od dłużników I. Sp. z o.o. należności z tytułu niezapłaconych faktur za świadczone przez tę spółkę usługi. M. S.A. wyjaśniła, że „przekazując dane E., poinformowała E., iż działa na zlecenie I. Sp. z o.o., a tym samym I. Sp. z o.o. jest administratorem przekazanych (powierzonych) danych”. Wobec powyższego do E. Sp. z o.o. odnoszą się poczynione wyżej uwagi dotyczące art. 31 ustawy.

Jak wynika z materiału dowodowego sprawy, E. Sp. z o.o. przetwarzała dane osobowe Skarżącego od dnia [...] października 2009 r. do dnia [...] stycznia 2010 r. w zakresie: imię i nazwisko, adres, nr telefonu komórkowego, nr konta klienta, numery niezapłaconych faktur wraz z datą wystawienia i terminem płatności oraz saldem należności, data zgłoszenia rozwiązania i zakończenia świadczenia usług. W związku z zakończeniem obsługi dane osobowe Skarżącego zostały usunięte ze zbioru danych tej spółki w dniu [...] marca 2010 r.

W niniejszej sprawie poza kompetencjami Generalnego Inspektora pozostaje ocena zasadności roszczeń I. Sp. z o.o. wobec Skarżącego. Organ nie jest władny stwierdzić, czy zadłużenie Skarżącego wobec spółki rzeczywiście istnieje. Jest to bowiem sprawa z zakresu ustalenia podstawy prawnej świadczenia, a badanie tych kwestii nie należy do kompetencji ww. organu. W myśl art. 189 ustawy z dnia [...] listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 ze zm.) powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Jeżeli Skarżący kwestionuje istnienie zadłużenia, to może wystąpić ze stosownym powództwem do sądu cywilnego w trybie i na zasadach określonych w przepisach ww. ustawy, bo tylko sąd powszechny jest władny ocenić, czy należności dochodzone przez I. Sp. z o.o. od Skarżącego są bezsporne co do zasady i wysokości. Wyłącznie sąd powszechny jest właściwy do dokonywania oceny umów cywilnoprawnych pod kątem ich legalności, co potwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w ww. wyroku z dnia 6 czerwca 2005 r. (sygn. akt I OSP 2/2005). Natomiast Generalny Inspektor nie może rozstrzygać kwestii należących do kompetencji innych organów przyznanych im na podstawie odrębnych przepisów prawa, jak wskazał Naczelny Sąd

Administracyjny w wyrokach z dnia 2 marca 2001 r., sygn. II SA 401/00, oraz z dnia 11 stycznia 2010 r., sygn. akt I OSK 1453/09.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).